

Debatten van de provincieraadszitting

4 oktober 2001

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,

Ik dank de eerste ondervoorzitter Paul Beeckman en ook de raad en de fracties voor de vlotte afwerking van de zitting van gisteren toen ik, onder meer om redenen van protocollaire aard, naar het gerechtsgebouw moest voor de intronisatie van de eerste voorzitter van het Hof van Beroep Jean-Paul De Graef.

Ik ben blij dat er al heel wat gezegd is over de kerntaken en dat de replieken inzake de algemene bespreking van de begroting onder voorzitterschap van Paul Beeckman zijn afgerond. Dat is uitstekend. Ik bevestig, zoals gisteren beslist, dat er op woensdag 24 oktober om 14 00 uur een extra zitting van de provincieraad zal worden gehouden met aan de agenda de kerntaken, met onder andere de afronding van de bespreking en de stemmingen. Dus er is geen kerntakendebat op 15 oktober, waar de begrotingsbespreking gewoon doorgaat.

Het is waar wat gisteren werd gezegd, zoals eerste ondervoorzitter Paul Beeckman mij mededeelde, namelijk dat het bureau voorzichtig moet zijn met het beheersen van dit soort debatten. Het kerntakendebat zal zich hopelijk niet ieder jaar of iedere vijf jaar voordoen. Het was nogal onverwacht en wij zullen trachten het zo goed mogelijk te doen. Niets is volmaakt, zoals wij weten. Dus zitting op 24 oktober om 14 00 uur in verband met het kerntakendebat.

Met genoegen heb ik vastgesteld dat de algemene bespreking - na de toespraak van de heer gouverneur, de toespraak van de eerste gedeputeerde De Buck, de algemene toespraken van de vertegenwoordigers van de politieke groepen en de replieken - afgesloten is.

We beginnen nu met de artikelsgewijze bespreking.

Het financieel-budgettaire aspect**OVERBOEKINGEN**

P. 52 EN P. 53 : AFNEMING VAN DE VZW PENSIOENFONDS EN OVERBOEKING MET HET OOG OP DE SPIJZIGING VAN DE VZW PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN - JAARLIJKSE BIJDRAGE : VRAAG OM UITLEG I.V.M. HET GEBRUIK VAN DEZE GELDEN

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vzw Pensioenfonds van de provincie Oost-Vlaanderen spijzigt jaarlijks de provinciale begroting zodat de provincie kan voldoen aan de pensioenlasten van haar personeel. Dit jaar bedraagt de bijdrage van het Pensioenfonds 4 950 000 euro. Het provinciebestuur zelf betaalt ook nog een werkgeversbijdrage voor de pensioenvorming van haar personeel. De bedragen staan in de begroting vermeld per functie. Het totale bedrag bij deze functies bedraagt 5 304 924 euro. Graag had ik vernomen wat er met deze 5 304 924 euro gebeurt.

Waar gaat dit bedrag naar toe ?

Wordt dit bedrag opgesplitst voor verschillende pensioenfondsen ?

Zijn deze gelden, samen met de bijdrage van het pensioenfonds, bestemd om te kunnen voldoen aan de pensioenlast van de provincie voor dit jaar alleen ?

Gaat dit bedrag integraal over naar het pensioenfonds van de provincie Oost-Vlaanderen ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat het beter is onmiddellijk een antwoord te geven aangezien het een afzonderlijk hoofdstuk betreft.

DEBATTEN

Door de creatie van het pensioenfonds heeft de provincie in de loop der jaren de nodige voorzieningen aangelegd om de toekomstige pensioenverplichtingen te financieren. In de jaren vóór het begrotingsjaar 2000 werden enkel reserves aangelegd. De betaling van de pensioenen bleef ten laste van de provinciebegroting, dit conform de beheersovereenkomst tussen de vzw Pensioenfonds en de provincie Oost-Vlaanderen.

Vanaf het begrotingsjaar 2000 dient de vzw Pensioenfonds effectief de pensioenlast van de statutaire personeelsleden te dragen. Hiervoor wordt onder artikel 6000/50-02, afneming van de vzw Pensioenfonds, een bedrag voorzien van 4 950 000 euro. Dit bedrag is een raming van de vermoedelijke pensioenmassa in 2002, gebaseerd op de reële betaalde pensioenen in 2001. Dit bedrag betekent dus een ontvangst voor de provincie Oost-Vlaanderen.

Anderzijds dient in de begroting 2002 de reële pensioenlast te worden geraamd en ten laste genomen van de diverse begrotingsfuncties. De som van de werkgeversbijdrage voor pensioenvorming die ingeschreven werd langs uitgavenzijde op de diverse begrotingsfuncties vormt het totaal bedrag van 5 304 924 euro en vormt als dusdanig een uitgavenpost voor de provincie. Deze gelden worden dus niet in andere pensioenfondsen belegd, zoals collega Waterschoot zich afvroeg, maar dienen uitsluitend om de reële pensioenen uit te betalen.

Samenvattend kan ik zeggen dat vroeger enkel uitgaven voor pensioenvorming werden ingeschreven, en ook betaald, in de provinciebegroting en dat daar vanaf het begrotingsjaar 2000 nu ook de ontvangsten uit het pensioenfonds tegenover staan. Dus de provincie beschikt dankzij de bijdrage uit het Pensioenfonds over een bijkomende budgettaire ruimte van 4 950 000 euro, verminderd met de jaarlijkse bijdrage van 9,10 % van de weddemassa, wat voor 2002 een nettobedrag van 3 100 000 euro betekent. Tot daar mijn antwoord.

Dank u.

De heer voorzitter

Het gebruik van de euro begint – althans in de deputatie – ingeburgerd te geraken. Mocht het bij de bevolking procentueel even sterk zijn, zouden we gerust kunnen zijn. Ik behoor tot het ander percentage.

Het administratief-organisatorische aspect

PROVINCIALE ADMINISTRATIE

P. 67 : FIETSVERGOEDING VOOR HET PERSONEEL : VRAGEN I.V.M. DE EVALUATIE VAN HET GEBRUIK VAN DIT KREDIET

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De provinciale begroting 2002 voorziet bij artikel 10400/121 03 een bedrag van 59 494 euro voor de fietsvergoeding voor het personeel, of omgerekend een kleine 2 300 000 BEF. Ten overstaan van vorig jaar stijgt dit krediet met ruim 5 000 euro, of ruim 200 000 BEF.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, dat we de stijging van dit krediet enkel kunnen toejuichen. Blijkbaar heeft de financiële stimulans vanwege de provincie naar haar personeel toe om koning auto aan de kant te laten succes. Ik vind het goed dat dergelijke maatregelen bijdragen een oplossing te bieden aan wat we allemaal stilaan de wurggreep van het dagelijkse woon-werkverkeer zijn gaan noemen.

Toch zijn cijfers maar cijfers. Misschien betekent de 2 300 000 BEF maar weinig op de totale personeelsbezetting van het provinciebestuur, misschien het tegendeel. Uit de summiere toelichting 202 bij dit krediet worden we al niet veel wijzer.

Daarom toch nog enkele vragen, met name :

- kunt u ons een kleine evaluatie geven van het gebruik van de fiets als alternatief vervoermiddel van het provinciepersoneel in het woon-werkverkeer ?

- wat is het percentage fietsgebruik ten opzichte van het totale provinciepersoneel ?
- verder merken we in de onderwijsbegroting dat bijvoorbeeld in tegenstelling met het krediet hier, het krediet voor het gebruik van de fiets daalt. Is dat een teken aan de wand of zijn daar redenen voor ?
- worden in de toekomst nog bijkomende maatregelen getroffen om het fietsgebruik te stimuleren ?

Dank u.

P. 69 : ADMINISTRATIEVE WERKINGSUITGAVEN VOOR INFORMATIE EN PUBLIC RELATIONS : VRAAG OM DE BROCHURES OP TIJD EN STOND TE VERNIEUWEN EN DE VEROUDERDE VERSIES TE VERWIJDEREN

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het provinciebestuur geeft diverse brochures uit over onderwerpen en taken die deel uitmaken van haar beleid, zo ook brochures over de provincie Oost-Vlaanderen, haar administratie, haar vertegenwoordigers, haar onderwijsaanbod, enz. Ik wens het nu in feite enkel over twee brochures te hebben.

Ten eerste is er de brochure over de provincie Oost-Vlaanderen en haar vertegenwoordigers. Dit jaar is er een nieuwe uitgave van verschenen als gevolg van de provincieraadsverkiezingen van oktober 2000.

Elk provincieraadslid heeft er een exemplaar van ontvangen. Toen ik er vorige week enkele exemplaren wou van meenemen, welke ons ter beschikking liggen in de doorgang naast de raadzaal en de bar, was ik verwonderd enkel oude uitgaven te vinden. Geen enkel exemplaar met de samenstelling van de huidige provincieraad was beschikbaar, wel nog een paar honderd exemplaren met de samenstelling van de vorige legislatuur. Voor mij moeten deze oude brochures nu niet direct bij het oud papier terechtkomen, want wellicht zijn ze nog bruikbaar bij lespakketten in scholen en dergelijke, maar in de publieksruimte van de provincie is het wel normaal brochures te vinden van de huidige periode.

Ten tweede wou ik mij op 14 september laatstleden er van vergewissen, dit naar aanleiding van de prijsuitreiking van de Oost-Vlaamse Bestuursacademie, welk lespakket werd aangeboden. Nu was mijn verwondering nog groter. In dezelfde publieksruimte vond ik enkel exemplaren van de Oost-Vlaamse Bestuursacademie, opleiding en vorming, van drie jaar geleden, dus van 1998-1999. Op de prijsuitreiking waren wel exemplaren beschikbaar voor het lesjaar 2001-2002.

Ik spreek hier nu over twee verouderde brochures, maar in dezelfde publieksruimte zijn vele vakjes van ter beschikking zijnde brochures leeg. Hierbij dan mijn vragen :

- tot wie kunnen wij ons wenden wanneer de voorraad van bepaalde brochures uitgeput lijkt of verouderd is ?
- ware het niet wenselijk in de opvolging te voorzien zodat er steeds aangepaste brochures ter beschikking zijn ?

Dank u.

De heer voorzitter

De heren De Vilder en Waterschoot geven tot nu toe het voorbeeld van wat er ons zal moeten kenmerken : zo kort mogelijke tussenkomsten. Nog nooit kende een begroting onder het voorzitterschap zowel van mijn voorganger mijnheer De Buck, als van zijn voorganger mijnheer De Crem, als van uw dienaar nu, zoveel tussenkomsten. Dat komt door het kerntakendebat.

P. 69 : ADMINISTRATIEVE WERKINGSUITGAVEN VOOR AUDIO-VISUELE INFORMATIEVERSTREKKING EN PUBLIC RELATIONS : VRAGEN BIJ HET GEBRUIK VAN DIT KREDIET

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In mijn ijver om tussenkomsten in te dienen, heb ik mij vergist van artikelnummer. Maar ik denk dat dit geen kwaad kan, gezien onze alerte deputatie.

Het artikel 10400/123-07, administratieve werkingsuitgaven voor audiovisuele informatieverstrekking en public relations en het artikel 78000/312-01 verder in de begroting zijn mijns inziens zeer nauw met elkaar verbonden.

DEBATTEN

Beide artikels drukken de grote bezorgdheid uit van de bestendige deputatie naar een grotere communicatie met de bevolking en naar het voortbestaan van onze twee regionale tv-stations die onze provincie rijk is. Beide zenders die met Roularta werkten, en door het afhaken van Roularta ongetwijfeld in financiële problemen kwamen, zullen de betoelaging vanuit ons provinciebestuur goed kunnen gebruiken, willen zij hun werk verderzetten.

Ik vind dit een uitermate goed initiatief van de provincie en ik kan het enkel maar toejuichen. Mijn vraag is echter of hierdoor de externe communicatie van het provinciebestuur zal verbeteren? Zijn die middelen wel voldoende? Kunnen wij bijvoorbeeld niet nagaan om op termijn meer middelen aan de tv-stations toe te kennen? Voor wat hoort wat, zou ik durven stellen. Ik denk hierbij aan een aantrekkelijk programma, waarbij de redacties volledig autonoom een politiek luik inbouwen dat het provinciale werk in beeld brengt.

Begrijp mij echter niet verkeerd. Ik bedoel niet het obligaat opvoeren van politici in ruil voor centen, maar wel aandacht aan het provinciale beleidsniveau. Daarnaast kan – en ik stel het maar voor – eventueel wekelijks aandacht geschonken worden aan evenementen die vanuit de provincie georganiseerd of gestimuleerd worden. Zogenaamde info-commercials die gemaakt worden volgens de regels van de journalistieke deontologie, maar volledig losstaan van de redactionele programma's.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, te veel wordt geklaagd dat de provincie, en zeker de provincieraad, te weinig in de aandacht komt. De persbelangstelling voor het begrotingsdebat bewijst dit trouwens. Zaten enkele jaren geleden de perstribunes nog afgeladen vol met journalisten, dan zullen we binnenkort belasting voor leegstand moeten betalen voor de tribunes. Ik geloof niet in een eenmalige campagne in de pers naar aanleiding van de provinciale verkiezingen, waarbij dan het provinciaal beleid uitvoerig, maar veel te laat in beeld komt. De provincie zou hier in feite het voortouw kunnen nemen en zelfs andere overheden en overheidsdiensten kunnen stimuleren om ook in de regionale televisie te investeren.

Regionale televisie, Beste Collega's, is trouwens een heel interessant medium dat dicht bij de mensen staat en daardoor zeer geloofwaardig is. Ik ben er dan ook van overtuigd dat gebruik maken van de regionale televisie op de manier zoals ik daarnet geschetst heb alleen maar de externe communicatie van de provincie kan verbeteren.

Dank u.

P. 69 : INFORMATICAVERWERKING EN BIJDRAGE IN DE INFORMATICA- EN COMMUNICATIEKOSTEN T.B.V. LOKALE BESTUREN IN HET KADER VAN INTERMEDIAIRE SAMENWERKINGSPROJECTEN : IN DE BELEIDSVERKLARING IS IN HET HOOFDSTUK ICT, E-GOVERNMENT EN GIS HERHAALDELIJK SPRAKE VAN "DE GEMEENTE" ALS PRIORITAIRE PARTNER : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

De heer Blommaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de beleidsverklaring van de bestendige deputatie is er onder het hoofdstuk ICT, e-government en GIS herhaaldelijk sprake van de gemeente als prioritaire partner. Welke initiatieven zijn er hieromtrent reeds genomen of zijn er in het vooruitzicht?

Dank u.

De heer voorzitter

Dit is een model van beknoptheid. Proficiat, Mijnheer Blommaert. Het is niet ironisch bedoeld, want zo hoort het, nu de persbanken niet meer afgeladen vol zitten. Alhoewel, dat was dan toch heel lang geleden. Maar te veel aandacht is ook niet goed.

P. 73 : KOSTEN VOOR PROCEDURE EN VERVOLGING I.V.M. DE PROVINCIEBELASTINGEN : VRAAG NAAR EEN VERKLARING VOOR DE VERHOOGING VAN DIT KREDIET**De heer Marginet**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op twee jaar tijd voorziet de provincie dat de kosten voor procedure en vervolging in verband met de provinciebelastingen zowat gaan verdubbelen, namelijk van 85 000 euro, over bijna 154 000 euro naar nu 160 000 euro.

De vraag zal eenvoudiger zijn dan het antwoord.

Hoe komt dat ?

Is de belastingdruk zo hoog voor de Oost-Vlaming zodat heel wat gezinnen in de problemen komen, of zijn er andere factoren ?

Zijn het bepaalde groepen of sociale klassen die voor deze financiële problemen komen te staan, of is dat een algemeen fenomeen ?

Kunt u een overzicht geven ?

Is er misschien een gebrek aan informatie, aan sociale begeleiding ook ?

Volharden sommigen bewust in de boosheid, of kan men gewoon niet betalen ?

Daarbij stel ik mij ook de vraag of deze geschillenprocedures en gerechtelijke vervolgingen resultaten hebben.

Kunt u een overzicht geven, eventueel percentueel, van de resultaten ?

Worden deze kosten dan ook gerecupereerd ?

Hoe, bij wie en voor hoeveel procent ?

Graag enige commentaar bij deze vragen en/of opmerkingen.

Dank u.

P. 79 : OPRICHTING, VERBETERING, UITBREIDING, ONROERENDE UITRUSTING VAN EN GROTE HERSTELLINGSWERKEN AAN HET PROVINCIE-ARCHIEF : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN**De heer Marginet**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor 2002 is het bedrag van de oprichting, verbetering, uitbreiding, onroerende uitrusting van en grote herstellingswerken aan het provinciearchief ruim gehalveerd. We mogen er dus van uitgaan, vermoed ik toch, dat reeds heel wat gepresteerd, afgewerkt is. Een stand van zaken zou hier interessant zijn.

Er wordt nog een precies bedrag voorzien voor archiefrekken en los meubilair, wat uiteraard geen probleem is. Maar er wordt wel nog 99 160 euro, of ongeveer 4 000 000 BEF, voorzien voor "eventuele meerwerken die niet voorzien waren bij de aanbesteding".

Let op de terminologie, alstublieft : "Eventuele meerwerken die niet voorzien waren", enz. Zijn die onvoorzien meerwerken er nu, of niet ? Ik ga ervan uit dat dit wel degelijk het geval is en dat voor maar liefst 99 100 euro, ondanks het feit dat archivariissen bekend staan als zeer minutieuze mensen.

Mogen wij weten wat er – al dan niet eventueel – niet voorzien was én hoe dat komt ?

Dank u.

P. 89 : UITGAVEN I.V.M. HET PERSONEELSRESTAURANT : VRAAG NAAR DE MOTIVATIE OM MAX HAVELAAR KOFFIE TE VERKIEZEN VOOR DE PROVINCIALE INSTELLINGEN EN NAAR DE OVEREENSTEMMING MET DE WET OP DE OVERHEIDSOPDRACHTEN**De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op 7 januari 1993 besliste de bestendige deputatie om voortaan voor de administratie, in hoofdzaak in Gent gevestigd, koffie te schenken van het keurmerk Max Havelaar. Deze beslissing kwam niet uit het niets, maar werd reeds aangekaart tijdens de provincieraad van april 1992.

DEBATTEN

Vandaag de dag spreken we op jaarbasis over ongeveer een 3 500 kilogram koffie van het keurmerk Max Havelaar, goed voor een totaalbedrag van ongeveer 1 215 000 BEF. De koffie wordt in kleine loten aangekocht en geleverd aan de verschillende diensten. De bedoelingen van het provinciebestuur zijn nobel, maar is de beslissing wel doordacht genomen en is het sop de kool waard ?

De Stichting Max Havelaar omschrijft zichzelf als "een organisatie die een keurmerk verleent aan alle producten die door firma's onder eerlijke handelsvoorwaarden zijn ingekocht". De meeste firma's houden er – volgens de Max Havelaar Stichting - kennelijk oneerlijke handelspraktijken op na, want de Max Havelaar Stichting heeft maar een paar procent van de markt in handen.

Wat zijn die oneerlijke handelspraktijken dan wel ?

Een voorwaarde om met het keurmerk van Max Havelaar te mogen pronken is dat de boeren een "eerlijke" prijs krijgen voor hun producten.

Hoe wordt de "eerlijke prijs" berekend ? Die prijs moet in ieder geval hoger zijn dan de wereldmarktprijs. De marktprijs is voor de Max Havelaar Stichting hét ijkpunt bij uitstek dat geldt als de oneerlijke prijs.

Volgens de Max Havelaar Stichting verdient de plaatselijke tussenhandel in de Derde Wereld meer "dan redelijk is". Geld dat bij de kleine boeren hoort te belanden, verdwijnt in de zakken van de tussenhandel. Maar hoe komt de Max Havelaar Stichting erbij dat de tussenhandel te veel verdient ? Hoeveel moet de tussenhandel dan verdienen ? En hoe berekent men dat ? Op deze vragen geeft de Max Havelaar Stichting helaas geen antwoord.

Dat het initiatief van de Max Havelaar Stichting niets met eerlijke handelsvoorwaarden te maken heeft, en alles met verkapte liefdadigheid, wordt ook door de ontstaansgeschiedenis van de stichting bevestigd.

Hoe is het initiatief van de Max Havelaar Stichting tot stand gekomen ?

Een groep Mexicaanse koffieboeren liet weten dat ze in plaats van ontwikkelingshulp voortaan liever een hogere prijs voor hun producten ontvingen. Dat is heel begrijpelijk. Openlijke liefdadigheid heeft iets beschamends. De derdewereldboer moet zijn hand ophouden voor een aalmoes van de succesvolle westerse blanke man. Beter te verdragen is liefdadigheid die in een vorm wordt gegoten waarbij het net lijkt alsof er geen sprake is van liefdadigheid, maar van zelf verdiend geld.

Waarom heeft de Max Havelaar Stichting zichzelf eigenlijk met de naam van de romanfiguur van Multatuli getooid ? Hield Multatuli er misschien dezelfde bizarre denkbeelden op na over de "eerlijke prijs" als de Max Havelaar Stichting ?

Als Multatuli in Max Havelaar over uitbuiting en onderdrukking van de arme boeren in Nederlands-Indië sprak, had hij het dan ook over de handel die door deze boeren op vrijwillige basis met westerse ondernemers werd gedreven ? Kortom, is Multatuli ten onrechte al die tijd zo bewonderd ? Kan Max Havelaar maar beter van de leeslijsten worden afgevoerd ?

Nee, Multatuli was gelukkig lang niet zo dom als door de naamgeving van de Max Havelaar Stichting wordt gesuggereerd. In Max Havelaar plaatste Multatuli het onrecht precies waar het te vinden is : niet bij de op de vrije markt opererende ondernemers, maar bij de staat.

De uitbuiting van de boeren bestond er in Max Havelaar dus niet in dat ze de marktprijs ontvingen voor hun producten, maar nu juist dat ze die marktprijs "niet" ontvingen, maar door de staat gedwongen werden hun producten onder de marktprijs te verkopen.

Ik vat samen.

Als ze bij de Max Havelaar Stichting werkelijk in het voetspoor van Max Havelaar willen treden, is het recept simpel. Hou op de ondernemers te belasteren die de economische positie van de boeren in de Derde Wereld verbeteren door ze een betere prijs te bieden voor hun producten dan ze elders kunnen krijgen. Geef eerlijk toe dat uw eigen initiatief niets te maken heeft met "eerlijke handelspraktijken" en alles met liefdadigheid. Richt uw pijlen voortaan op de werkelijke uitbuiters : de lokale heersers. IJver in navolging van Max Havelaar voor stopzetting van de hoge belastingen waar de boeren in de Derde Wereld onder te lijden hebben en ijver voor de stopzetting van de praktijk waarbij boeren worden gedwongen hun producten ver onder de marktprijs aan de lokale overheden te verkopen.

Tot slot zou ik willen voorstellen dat men zich eerst eens goed bezint over het verhaaltje dat de Max Havelaar Stichting over zichzelf verkoopt en blijkbaar wordt geslikt door het Vlaams parlement, het federaal parlement, het Europees parlement en door reeds 91 gemeenten in ons land.

Ik zou ook vragen dat men eens kijkt naar de formule van de kleine maandelijks of tweemaandelijks leveringen die nadelig uitvallen. Navraag leert mij dat de aankoop van Max Havelaar koffie via een onderhandelingsprocedure al gauw een besparing zou opleveren van 250 000 BEF. Aan u, Heren Gedeputeerden, de eer om in te schatten of dit al dan niet relevant is.

Ik heb ook mijn bedenkingen bij de benaming van het keurmerk Max Havelaar en de toetsing daarvan op de wet op de overheidsopdrachten. Ik sta trouwens niet alleen met mijn bedenkingen, want reeds in 1998 stelde de juridische dienst van de stad Gent, verwijzend naar artikel 85 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten, en vindt er in een advies geen doekjes om, dat een dergelijke exclusiviteit of verplichting in een bestek opnemen volledig onwettelijk is. Het advies stelt dat de vzw Max Havelaar een privé-initiatief is en onder meer gesticht werd door de Oxfam Wereldwinkels. Het zogenaamde keurmerk wordt toegekend volgens voorwaarden die enkel en alleen door deze vzw worden bepaald. Als voornaamste verkoopargument beweert de vzw dat haar producten onder rechtvaardige handelsvoorwaarden worden ingekocht, maar behalve door de vzw zelf, die als invoerder-verkoper de eerste commerciële belanghebbende is, wordt deze bewering door geen enkele onafhankelijke of officiële instantie gecontroleerd, laat staan gestaafd of gegarandeerd. Dit stemt mijns inziens toch tot nadenken. Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Vercamer, zouden we niet beter antwoorden op het einde van de reeks ? Dan kunnen de heren Marginet en Pauwels nu nog spreken. Neen ? Ik zie dat u klaar zit met allerlei teksten en ik word daar onmiddellijk door verleid. U hebt het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is nogal een specifieke tussenkomst en eigenlijk hoort ze niet thuis in een begrotingsdebat. Men had ze perfect in de loop van het jaar eens kunnen stellen, zeker als men klachten zou hebben over de smaak van de koffie.

Het zal de collega van de Vlaams Blok-fractie ook niet onbekend zijn dat het boek van Multatuli geschreven is in Brussel, wat bewijst dat dit land altijd een zeer gastvrij land geweest is, zowel voor Marx als voor Multatuli als voor vele anderen. We blijven tot op vandaag nog trouw aan die traditie, wat de kritiek op dit beleid ook moge zijn.

Maar wat de grond van de zaak betreft, Collega, ga ik niet veel citeren. Het is trouwens een prachtig boek. U kunt het hoofdstuk per hoofdstuk lezen. Ik ga ervan uit dat u het al dikwijls gelezen hebt. Mocht dat niet het geval zijn, dan heb ik een mooie uitgave. Ik wil ze u graag eens lenen, maar u moet ze mij natuurlijk terugbezorgen, want ik ben al veel boeken kwijt geraakt. Maar in het achtste hoofdstuk in de fameuze rede tot de hoofden van Lebak staat heel het probleem van de eerlijke handel opgeschreven. Een klein citaat : "Zeg mij, is niet de landman arm, rijk niet uw pa die dik werf ter voeding van wie niet geplant heb. Zijn er niet vele verkeerdheden in uw land ? Is niet het aantal uwer kinderen gering ?"

En inderdaad, het keurmerk Max Havelaar gaat uit van een visie tot eerlijke handel. Men kan die visie delen of men kan ze niet delen, maar ze is in elk geval bekend. Ze wordt geaccepteerd door vele overheden, ook de Europese, de Belgische, de Vlaamse. Een eenvoudige raadpleging van wat documentatie op internet via een goed Nederlandstalig zoekprogramma zal u trouwens leren dat het VBO een missie gepland had, samen met het keurmerk Max Havelaar, om ter plekke te kijken hoe de zaken werken.

En het voorbeeld over de koffie is vandaag eigenlijk echt misplaatst. Men weet dat de koffieboeren vandaag overal in de wereld echt vreselijke moeilijkheden hebben. De prijs is in elkaar gestuikt. Wel, het keurmerk Max Havelaar garandeert een vaste prijs. U kunt zo op dezelfde manier reclameren tegen de Europese boeren die voor heel veel producten een vaste prijsgarantie gekregen hebben. Daar heeft de EG veel in geïnvesteerd om de consumenten toe te laten permanent over voldoende gezond voedsel te beschikken.

DEBATTEN

Het keurmerk Max Havelaar heeft daar een aantal criteria voor die in alle duidelijkheid bestaan en waar tot mijn aangename verrassing meer en meer koffiebranders op inspelen. Er is niet alleen één bepaalde firma die Max Havelaar koffie levert, maar meerdere koffiebranderijen leveren dat en voldoen daaraan. Dus wat dat betreft – de wet op de overheidsopdrachten – is concurrentie perfect mogelijk.

Ik kan u trouwens zeggen dat ik daar een overzicht van bij heb, maar ik ga u niet veel met cijfers vervelen. U kunt het opzoeken, want het is perfect raadpleegbaar via de infrastructuur die u door de provincie beschikbaar is gesteld. Het is vooral goede koffie die wij hier drinken. Ik heb daar nog geen klachten over gehoord, integendeel zelfs. De dosering van de koffie die hier geschonken wordt, is perfect : niet te sterk, niet te slap. Hij is perfect. En dat is eigenlijk het criterium, want marktverkenning is niet simpel.

Een offerte lanceren om 2 000 kilogram koffie te kopen is niet zo simpel. Het is hetzelfde met de wijn. Wij hebben hier verschillende soorten wijn. Het is perfect mogelijk om voor sommige gelegenheden, die ons allen aanbelangen, wijn te kopen van 69 BEF. Dat is gekleurd water dat men verkoopt als wijn ...

De heer voorzitter

Ik zou mij daar ten zeerste tegen verzetten, Mijnheer de Gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ik verzeker U, Mijnheer de Voorzitter. Er is mij een voorstel overgemaakt door de diensten en het zal perfect zijn op een lunch waartoe u het genoeg hebt ons uitgenodigd te hebben. Het is een kwestie van smaak. Dat is al een delicaat punt bij overheidsopdrachten. Wij moeten dus koffie kopen. Wij kopen dat en wij deden dat vroeger op ik weet niet welke manier, maar ik weet wel dat de bestendige deputatie vandaag in dit dossier de perfecte uitvoerder is van de wil van deze raad.

U moet hier natuurlijk al een tijdje zijn om dat te weten, maar daarover is een discussie geweest in deze provincieraad op 1 april 1992, en het was geen aprilvis. Het was een lange discussie, ingeleid door collega Marcel Adams - die ik hier een paar zittingen terug nog even teruggezien heb op de tribune - en kort bijgevalen door mevrouw Vertriest, die nu een eminent parlementslid geworden is. U ziet dat men het ver kan brengen als provincieraadslid, niet alleen tot gedeputeerde dus. Er was ook een korte tussenkomst van gedeputeerde Vercamer in die zitting, die toen zei : "Waarde Collega's, men zit ook met de wet op de overheidsopdrachten."

Ik heb daar de collega's van de deputatie in de publieke zitting op attent gemaakt. En de deputatie, toen nog onder leiding van collega Vallaeys, heeft daar met veel aandacht naar geluisterd en op 8 augustus een beslissing getroffen waarbij zij zei : "Rekening houdend met het lopend contract en de problemen die een overschakeling naar losse koffie inhouden, spijs de genegenheid voor het initiatief, kunnen we daar momenteel niet op ingaan."

Een paar zittingen later, met nog altijd in ons achterhoofd de instructies van de provincieraad, de ruime instemming in dit halfroond om ons inderdaad tot de Max Havelaar koffiekeurmerken te richten en gebruik te maken van de winkelinfrastructuur en de leveringsinfrastructuur van Oxfam Wereldwinkel. Men heeft dan op 29 december 1992 gezegd : "Nu kunnen we overschakelen, want wij moeten nieuwe koffieapparaten hebben. Wij kunnen nu koffieapparaten kopen die alle merken van koffie kunnen verwerken, terwijl men vroeger met een speciaal verpakkingssysteem zat." Toen is er gevraagd om contact op te nemen met Oxfam Wereldwinkel, die op dat moment één van de weinige verdelers was, maar op dat moment, en vandaag nog, de enige verdeler die op afroep kleine hoeveelheden op meerdere plaatsen levert.

En we doen aan prijsvergelijking.

Recent nog, zelfs nog deze namiddag - voor alle zekerheid, want ik geloof ook niet iedereen, dat is mijn slecht karakter, Mijnheer de Voorzitter – heb ik, terwijl wij in deputatie waren, mijn chauffeur nog op de baan gestuurd en hem gezegd : "Wil eens alle winkels aandoen die u tegenkomt tussen de Dampoort en Lochristi-dorp." Hij heeft dat gedaan.

Gelach

Hij is zelfs moeten terugkeren langs de Dendermondsesteenweg want hij had nog geen enkele winkel gevonden waar het keurmerk Max Havelaar verkocht werd. In de Colruyt heeft hij dat gevonden en daar kost de koffie keurmerk Max Havelaar 396 BEF per kilo en per vijf kilo kunnen we een korting krijgen tot 380 BEF per kilo.

Nu weet elke goede huisvrouw dat men zelfs met de modernste verpakkingssystemen koffie die gemalen is niet te lang in huis mag houden. U weet dat er nu al systemen bestaan met een actief koolzuursysteem die het wat langer bewaren, maar het is niet mogelijk om te zeggen : "Lever ons eens 2 000 kilo koffie." We moeten dat dan opslaan en zelf beginnen malen. De tijd dat we echt zo een grote tewerkstellings-initiatieven deden voor laaggeschoolden in de openbare sector is wat voorbij. Het is te hopen dat de conjunctuur niet vlug zakt dat we dat weer moeten invoeren, maar we zullen uw suggestie dan ter harte nemen.

Geresumeerd.

Wij kopen onze koffie vandaag bij Oxfam Wereldwinkel aan een zeer interessante prijs, Dames en Heren. Ik mag hier geen reclame maken, maar ik moet objectieve informatie geven. Wij kopen deze koffie vandaag aan 342 BEF per kilo plus 6 % btw, in kleine hoeveelheden, op afroep, geleverd en dit op diverse plaatsen, dus zowel hier als in het PAC als op nog een paar plaatsen, onder meer in de Krijgslaan. Dus we hebben een schitterende service. We kunnen dat normaal elders niet krijgen, althans niet voor die producten.

Ik ga u nog iets meer zeggen : er wordt hier zelfs soms wereldwijn gedronken. U moet zich dat eens voorstellen. Er is een traditie in dit huis dat wij bij recepties in de sociale sector wereldwijn schenken. En als u dat wenst, willen wij daar ook wel een keer iets voor organiseren, maar wij zullen dat enkel doen als dat op de grote instemming van deze raad kan rekenen, zoals we trouwens het "koffieprobleem" ook behandelen conform de instructies die we in april 1991 in deze raad gekregen hebben.

Geresumeerd :

- het is goede koffie ;
- daarbij hebben we nog in ons achterhoofd dat we een goed werk doen, maar dat blijkt niet juist te zijn, zegt men. We kunnen daarover discussiëren ;
- de prijs is treffelijk ;
- er is levering op afroep ;
- hij wordt geleverd in kleine hoeveelheden ;
- dit is perfect conform de wet op de overheidsopdrachten.

De marktverkenning leert mij niet alleen de prijs van de Colruyt kennen, maar we hebben ook geïnformeerd bij een andere leverancier. Dat is wel door de administratie gebeurd. Wij zouden bij een andere leverancier, die regelmatig levert voor onze keukens, ook koffie van het keurmerk Max Havelaar kunnen krijgen, maar voor 403 BEF. Ik heb recentelijk, als gedeputeerde voor de kleine en middelgrote ondernemingen, een bezoek gebracht aan de kleine koffiebranderij Hoorens en die mensen hebben mij gevraagd : "Mijnheer de Gedeputeerde, hoe kunnen wij als kleine koffiebranderij ook over het keurmerk Max Havelaar beschikken ?" Want dat is ook voor kleine koffiebranders mogelijk. Ik heb hen daarvoor verwezen naar een dienst die daar meer ervaring in heeft, zijnde Erov, meer bepaald naar mijnheer De Steur, die dat blijkbaar zeer goed kent en daar onmiddellijk een briefwisseling over opgezet heeft. Wij zijn dus, denk ik, perfect in orde met de wet op de overheidsopdrachten, want het eerste criterium is dat het keurmerk Max Havelaar goede koffie is. En dat is belangrijk. Wij kopen dat in Oxfam Wereldwinkel tegen een zeer concurrentiële prijs. Wij verkennen af en toe de markt, want dat is belangrijk, ook bij kleine bestellingen, anders krijgt men gewinning bij uw leveranciers en daarmee moet men opletten. Ik denk dat we perfect in orde zijn.

Maar ik zal in elk geval uw suggestie ter harte nemen en aan onze mensen vragen of het aangewezen is de koffie voor een heel jaar in één keer aan te kopen. Maar reclameer dan niet als er aromaverlies is, want ik zou u niet willen aandoen dat u hier slechte koffie moet drinken.

Dank u.

Applaus

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mijnheer Vercamer,
Welke vergissing zou ik begaan hebben, mocht ik mijn eerste voornemen, namelijk van u niet onmiddellijk het woord te geven, uitgevoerd hebben. Wat is dit “dat de gamelan zwijgt en het gezang der meisjes ...”
Het is prachtig.

De heer Lockefer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Gelach

Dat hoeft niet veel uitleg. Ik had mij wel aan een uiteenzetting van de heer Veys verwacht, maar dat die zo laag tegen de grond was, had ik niet kunnen hopen, niet kunnen dromen zelfs. Als hij het over Oxfam Wereldwinkel heeft, heeft hij het over mij, want ik heb thuis een kleine wereldwinkel. Dus, oneerlijk, niet correct, bijna fraudeurs, leugenaars uiteraard.

Nu, de collega van het Vlaams Blok zal wel weten dat er in Vlaanderen geen koffie kan groeien - ik kan er ook niet aan doen - anders zouden wij Vlaamse koffie drinken. Wij moeten dus inderdaad naar het zuiden.

En wat ik nu ga vertellen, zal vrij kort zijn. Het gaat over dit ene pakje. Waarschijnlijk weet hij ook niet hoeveel tassen koffie er uit een pakje kunnen. Ik zal het u zeggen : 50, en dan is het aroma zeer goed. Ik kan hem niet leveren aan de provincie aan die prijs, want ik heb maar een kleine winkel en ik moet 390 BEF per kilo vragen.

Gelach

Ik ga hier wel twee cijfers voorop stellen en die kan hij controleren.

Onze mensen gaan op eigen kosten – hoort u goed ? – naar die landen en kijken in welke sociale omstandigheden dit product tot stand komt, welke ecologische omstandigheden er voorhanden zijn. Er zijn een aantal criteria, Collega, waarover meer dan 800 mensen jaarlijks moeten stemmen of een product al dan niet aanvaardbaar is in onze winkels. Kom mij dus niet zeggen dat wij zo wat luchtfietserij aan het doen zijn. Dat slaat toch nergens op.

Ik stond toevallig gisteren met iemand van het Vlaams Blok aan de bar te praten over ontwikkelingshulp en die man zei zelf tegen mij : “Eigenlijk moeten we de mensen ter plaatse helpen op economisch vlak.”
Hoe moet dat dan ? Ik dacht dat dat de perfecte weg was. Dan hoeven ze allemaal niet naar hier te komen. En dat is toch wat jullie willen.

Dank u.

Applaus

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank alvast mijnheer Vercamer omdat hij het dossier goed voorbereid heeft en het goed onder de knie heeft.

Als u mijn tussenkomst gehoord heeft, was het duidelijk geen kwestie van de problematiek van de gastvrijheid van Vlaanderen. U trekt het ook in het belachelijke door te spreken over de smaak van de koffie. Ik denk niet dat dit echt relevant was.

Ik wil u toch een keer wijzen op het feit dat waar de provincie Oost-Vlaanderen niet in slaagt, het OCMW van Gent wel slaagt, die, via een onderhandelingsprocedure waarbij in totaal 12 firma's werden gecontacteerd, een prijs bekommt – en dat is weliswaar van vorig jaar, nog vóór de prijzen in elkaar gestuikt zijn – van 260 BEF per kilo, weliswaar exclusief 6 % btw. U moet mij niet vertellen dat die koffie van vandaag op morgen nog niet gemalen zou geleverd worden op de binnenkoer van het OCMW van Gent. Dus ik vraag mij af : wat kan het OCMW van Gent wat de provincie niet kan ?

Dank u.

P. 91 : PROVINCIALE TECHNISCHE DIENST DER GEBOUWEN EN PROVINCIEGEBOUWEN MET MEERDERE BESTEMMINGEN : VERWARMING, VERLICHTING, DRIJFKRACHT, WATER- EN GASVOORZIENING I.V.M. PROVINCIEGEBOUWEN MET MEERDERE BESTEMMINGEN EN PROVINCIAAL ADMINISTRATIEF CENTRUM WILSONPLEIN : VERWARMING, VERLICHTING, DRIJFKRACHT, WATER- EN GASVOORZIENING : VRAAG NAAR EEN VERKLARING VOOR HET INSCHRIJVEN VAN DEZELFDE KREDIETEN ALS IN 2001 EN DIT ONDANKS DE DALING VAN DE ENERGIEPRIJZEN

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn tussenkomst gaat over verwarming, verlichting, drijfkracht, water- en gasvoorziening in verband met provinciegebouwen, maar ik moet er wel bij zeggen dat ik thuis geen winkel of krachtcentrale heb en u dus persoonlijk geen energie kan leveren of een offerte kan aanbieden.

Voor de Provinciale Technische Dienst der Gebouwen en provinciegebouwen met meerdere bestemmingen werd voor de begroting van 2001 een meeruitgave van 600 000 frank, zijnde zo een 14 873 euro voorzien. Gezien de sterk gestegen energiekosten was dit toen zeer terecht. Voor het PAC bleef dit op 7 000 000 BEF, zijnde 173 525 euro, daar dit het voorgaande jaar reeds zwaar werd aangepast. Ik merk dat voor 2002 dezelfde bedragen werden ingeschreven, dat ondanks de terugval van de energieprijzen. Is het de bedoeling een soort "reserve" aan te leggen of beantwoorden deze getallen aan de realiteit ?

Dank u.

P. 91 : PROVINCIAAL ADMINISTRATIEF CENTRUM WILSONPLEIN : ONDERHOUD EN ANDERE WERKINGSUITGAVEN : VRAAG NAAR DE SPECIFIEKE JAARLIJKSE VERGOEDING VOOR DE ONGEVEER 250 PARKEERPLAATSEN WAAROVER HET PROVINCIEBESTUUR KAN BESCHIKKEN

De heer Pauwels

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In dit artikel wordt een bedrag ingeschreven van 694 102 euro of ongeveer 28 000 000 BEF. Zoals ik kon lezen in de toelichting van de provinciebegroting 2001 is dit bedrag voorzien voor onderhouds- en andere werkingsuitgaven betreffende het PAC. In de toelichting van de provinciebegroting 2002 is evenmin een gedetailleerde toelichting terug te vinden.

Is het mogelijk te vernemen wat de specifieke jaarlijkse vergoeding bedraagt voor de ongeveer 250 parkeerplaatsen waarover het provinciebestuur kan beschikken ? Wat betalen wij per parkeerplaats per jaar voor de aangeboden diensten en service ? Is het tevens mogelijk te vernemen wat deze diensten en service behelzen ?

Meerdere personeelsleden uit de provinciale administratie spraken mij reeds aan over het feit dat het parkeersysteem niet altijd feilloos werkt. Zo mochten verschillende personeelsleden vaststellen dat op zaterdagmorgen 22 september laatstleden het parkeersysteem terug niet werkte en zij hierdoor genoodzaakt waren te parkeren in de aanpalende straten van het PAC.

Ook ikzelf mocht reeds een paar keren vaststellen dat het systeem niet altijd naar behoren werkt.

Aangezien het hier mijns inziens om een vrij omvangrijke financiële bijdrage gaat die door het provinciebestuur betaald wordt aan de nv Interparking - of is het nv Naparc ? – stel ik mij de vraag of het provinciebestuur hiervoor op één of andere wijze compensaties of een schadevergoeding ontvangt ?

Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijnheer Pauwels bijspringend, moet ik zeggen dat deze parking inderdaad zeer slecht werkt en niet gericht is op de afweging van de parkeerproblemen van de gewone modale Gentenaar. Hij sluit altijd om 24 00 uur en 24 00 uur is laat, maar ook niet zodanig laat als men eens naar de Vooruit of naar de Capitole gaat die daar vlakbij zijn. Als men de zondag eens naar de bioscoop wil gaan, of naar de Vooruit, of naar de Capitole, of naar de Minard, moet men daar ook niet parkeren, want om 20 00 uur wordt de parking gesloten ...

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dan kunt u zelfs geen koffie meer gaan drinken.

Gelach

De heer Lootens

Over die koffie zou ik zeggen : elk zijn zin. Ik bedoel ...

Gelach

De heer voorzitter

U spreekt als een kenner, Mijnheer Lootens.

De heer Lootens

Ik moet eerlijk zeggen dat ik het debat over de koffie gevolgd heb en zedig gezwezen heb. Maar die parking is niet goed. En hij is er niet voor de Gentenaars, maar voor de mensen van buiten Gent die de stad binnenkomen. Op zondagavond gaan om 20 00 uur de deuren dicht en dan kan men zijn auto ophalen om 7 00 uur, maar u betaalt heel de nacht. Wij niet, maar iemand die dat vergeet mag daar het volle nachttarief betalen. Ik vraag mij af wat die concessie is. Wij worden daar zeer onbeleefd bejegend als het abonnement niet werkt. Dat heeft natuurlijk te maken met fatsoen en opvoeding. Wij hebben daar 30 plaatsen, maar die zijn altijd onmiddellijk ingenomen en de uren zijn niet ingesteld. Die parking voldoet niet zoals deze onder de Vrijdagmarkt en ook anderen. Hij is niet open op momenten dat hij zou moeten open zijn. Wel is hij overdag open, maar dan staat het personeel van het PAC en van het AC daar. Ze zijn niet meer geïnteresseerd in de afwikkeling 's avonds van het parkeerprobleem in Gent en daarom staat iedereen her en der geparkeerd natuurlijk. Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat de fietsvergoeding betreft kan ik kort zijn.
Ik heb helaas geen antwoord op de vraag rond het onderwijs. Het zou kunnen dat het verdwijnen van Mercator daar een rol in speelt en dat er daardoor een terugval is. Ik heb de cijfers eens bekeken, maar ik had de tussenkomst van collega De Vilder niet. De rekeningcijfers zijn een stuk lager dan de begroting en de rekeningcijfers die daarin staan zijn waarschijnlijk de eerste exacte cijfers. De begroting van vorig jaar werd nog opgemaakt op basis van de ramingen van het jaar daarvoor en wij hadden nog geen zicht op de correcte cijfers. Vandaar waarschijnlijk het feit dat het vandaag een stuk lager ligt.
Wat de efficiëntie betreft kan ik mededelen dat ongeveer 20 % van onze personeelsleden met de fiets komen. 206 personeelsleden hebben zich minstens gedurende één maand met de fiets verplaatst. Ik denk dat het een groot succes is als ik dat vergelijk met de stad Gent. In Gent zit men iets lager, hoewel zij ook zeer goed scoren. Maar daar verklaart men het verschil door het feit dat men in Gent de fietsen zelf aankoopt en geen fietsvergoeding geeft. Die fietsen mogen zelfs gebruikt worden om naar huis te rijden. Tot daar wat de fietsvergoeding betreft, Mijnheer de Voorzitter.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat betreft de vraag gesteld door de heer Waterschoot in verband met de brochures moet ik zeggen dat het provinciebestuur enkel verantwoordelijk kan zijn voor de actualisering van de brochures binnen de eigen gebouwen, zijnde het PAC en het provinciehuis, waar we inderdaad displays hebben. Deze worden door de eigen diensten regelmatig gecontroleerd en oude publicaties worden verwijderd. Ook wat betreft de inhoud worden de algemene brochures geactualiseerd.

De sectorale brochures zijn de verantwoordelijkheid van de diensten. Wat betreft de displays in andere gebouwen ligt de verantwoordelijkheid buiten het provinciebestuur.

Wat evenwel de collega opmerkt in verband met wat we de publieksruimte noemen. Dat is een ruimte die op dit ogenblik eigenlijk niet meer door het publiek gebruikt wordt en waar enkel de raadsleden gebruik van maken en ambtenaren op weg naar de diensten die men langs daar kan bereiken. Ik denk dat een flink stuk van de interpellatie gebaseerd is op een verkeerde inschatting van het gebruik van de vroegere publieksruimte. Het moet wel gezegd worden dat de mensen altijd terecht kunnen in het PAC en dat we ook van plan zijn om een bemand Info Point Provincie op te richten in de hal van het PAC.

Tot zover mijn antwoord aan de heer Waterschoot.

Wat betreft de vraag van mijnheer De Vilder, die mij ook een beetje in de war gebracht heeft door de nummering van de artikels. Ik zal dus zeer ruim antwoorden, Collega.

Met het door u aangehaalde krediet worden alle publicaties betaald die de dienst Communicatie uitgeeft, met name het tijdschrift Informeel, het jaarboek, andere brochures en folders en ook de jaarlijkse nieuwsbrief. Verder wordt dit krediet aangewend voor het project Mediaciti. Dat houdt in dat het provinciebestuur wekelijks via drie regionale kranten beleidsinformatie meedeelt. Het gaat om berichten die anders via persconferenties en berichten moeilijk de weg naar het publiek vinden, zoals subsidieregelingen, provinciale prijzen, nieuwe publicaties, enz. Het project impliceert ook eigenlijk een ondersteuning aan de geschreven pers. Tot slot zijn er gelden voorzien voor de ontwikkeling van een didactisch pakket voor het onderwijs en kosten voor de organisatie van een opendeur in 2002 en voor een herstructurering van de huisstijl.

Wat betreft de behandeling van de regionale zenders.

De twee regionale zenders worden gelijk behandeld. Dit wil zeggen dat bij projecten, of nieuwe projecten, steeds onderhandeld wordt met de beide zenders samen. De zenders zelf maken vaak onderlinge afspraken over de taakverdeling of over de uitvoering van een opdracht.

Er bestaat een globaal krediet voor informatie en public relations via de audiovisuele media. In de praktijk worden daarmee de audiovisuele producties bedoeld die uitgezonden worden op de regionale zenders.

Met beide zenders samen wordt er nagegaan hoe die er zullen uitzien. Er zijn dus nu onderhandelingen bezig met beide zenders om tot een soort rolkrant te komen die tijdens het weekend zou uitgezonden worden en grotendeels zou beantwoorden aan uw suggesties die niet alleen nieuws zou brengen over het beleid, maar ook bredere informatie over alle activiteiten binnen de provincie en zelfs in de steden.

Wat wij duidelijk ervaren is dat er een nood bestaat aan gestructureerde samenwerking tussen die beide zenders en dat de situatie waarin twee zenders één provincie moeten bedienen, soms tot structurele problemen kan leiden. Maar we zijn gebonden door de bepalingen van het decreet die zulks gewild hebben.

Ik denk dat mijn collega van Cultuur in verband met een nieuw initiatief bij de bespreking over cultuur daar verder zal op ingaan. Tot zover mijn antwoord op uw vraag.

Dan zit ik met mijn antwoord aan mijnheer Marginet in een totaal andere sector in verband met de geraamde kosten voor procedure en vervolging in verband met provinciebelastingen.

U stelt vast, Collega, en ik moet vaststellen dat die de laatste jaren zeker niet verdubbeld zijn, maar nagenoeg constant gebleven zijn. Vermits er geen sprake is van een verdubbeling en de desbetreffende kosten ten opzichte van 1999 begrotingsmatig slechts met 4 % gestegen zijn, zijn de vragen van het provincieraadslid eigenlijk zonder voorwerp op dit ogenblik.

De stijging van maar 4 % blijkt uit volgende begrotingscijfers :

- op de begroting 1999 werden 154 000 euro voorzien ;
- op de begroting 2000, hetzelfde bedrag ;
- op de begroting 2001, hetzelfde bedrag ;
- op de begroting 2002 werd 160 000 euro voorzien.

DEBATTEN

Het bedrag van 85 000 euro - waarnaar de heer Marginet verwijst - betreft een bedrag uit de rekening 2000 en was merklijk lager dan het in de begroting 2000 ingeschreven bedrag van 154 000 euro. Op basis van dit rekeningbedrag van 85 000 euro en het feit dat voor 2002 een bedrag van 160 000 euro wordt geraamd - slechts 6 000 euro meer dan voor 2001 -, kan niet worden besloten dat de bovenvermelde kosten plots zouden verdubbeld zijn. Dat gaat eenvoudig om betalingen, of die in het jaar zelf of eventueel daarna gebeurd zijn.

Wat betreft de resultaten van de dwangmatige invordering – en dat is belangrijk, Collega - en de daarmee verband houdende vervolgingen, wordt gemeld dat voor de vorige drie aanslagjaren vooralsnog een opbrengst werd gerealiseerd van 1 684 000 euro. Nu de globale kosten tot op heden circa 133 000 euro bedroegen, staat vast dat de opbrengsten ruimschoots de kosten compenseren. Anders gezegd : de opbrengsten overtreffen ruim twaalf maal de kosten. Wat betreft de sociale implicaties zijn er duidelijk uitzonderingen voorzien in ons belastingreglement waar mensen met een beperkte financiële draagkracht vrijgesteld zijn.

Tot zover mijn antwoord.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Concreet wat betreft de vraag van mijnheer Blommaert in verband met het ICT, e-government en GIS-gebeuren.

Hij stelt vast dat wij de gemeente als prioritaire partner herhaaldelijk ter sprake brengen. Ik denk dat het ook een normaal gegeven is omdat – en ik heb dat reeds vroeger gezegd ook in de commissies – het ICT en e-government maar kan lukken in zoverre wij alle gemeenten – ook de allerkleinste – in onze provincie meekrijgen in het globaal project. Het kan niet dat een inwoner van de gemeente Melle niet dezelfde faciliteiten heeft om aanvragen in te dienen of om de administratie te bereiken op de verschillende niveaus als een inwoner van de stad Gent. Ik denk dat wij dan ook alles moeten in het werk stellen om alle gemeenten – groot en klein – mee te krijgen in het gezamenlijk ontwikkelen van het e-government. Enkele weken geleden heeft de Vlaamse regering beslist een manager aan te stellen om het e-governmentproject als dusdanig te begeleiden en te verwezenlijken. Ik denk dat er voor de provincie een belangrijke taak is weggelegd om coördinerend, informierend naar de gemeenten toe de nodige bijstand te leveren zodat iedereen mee kan groeien.

U weet dat wij hier zelf reeds heel wat inspanningen hebben geleverd op het gebied van informatica en op een zeer kleine minderheid na kent het informaticaproject toch wel een zeer groot succes. Bijna iedereen binnen dit halfroend is bezig op zeer korte tijd zoveel mogelijk kennis te verzamelen om tegen nieuwjaar klaar te zijn om alle uitnodigingen voor en verslagen van de commissies digitaal te ontvangen en te verwerken. Er zijn een paar uitzonderingen, maar goed. De toekomst kan men een klein beetje vooruitschuiven, maar ze zal toch op ons af komen.

Dus ook het e-government zal op termijn op ons afkomen en het is, zoals ik gezegd heb, belangrijk dat wij, als bovenlokaal niveau, daar de nodige aandacht en impulsen aan geven. Het is ook als dusdanig mee opgenomen in het kerntakencahier van de VVP en daar wordt toch ook het belang van de provincies onderschreven.

Wat betreft het ICT kan ik zeggen dat wij gestart zijn met een aantal concrete projecten. Wij hadden op gebied van cultuur al enkele contacten met de gemeentebesturen in verband met Ovinob - het Oost-Vlaams Informatienetwerk voor de Openbare Bibliotheken – en op dit ogenblik wordt er gestreefd om dit nog verder uit te breiden zodat daar zelfs een interprovinciaal gebeuren of initiatief genomen wordt om dat geheel nog te vervolledigen.

Wij zijn ook op 21 maart 2001 gestart met een bijeenkomst, georganiseerd voor alle gemeentebesturen, waar een aanzet werd gegeven in de context van de informatie- en communicatietechnologie. Wij hebben daar ook gesproken over GIS – het geografisch informatiesysteem – en over de ruimtelijke ordening, want er komt heel wat op de gemeenten af.

Op de eerste vergadering waren er 66 aanwezigen uit 38 verschillende gemeenten. Ondertussen werden er reeds drie dagen georganiseerd over concrete onderwerpen en op dit ogenblik kennen wij reeds 59 vertegenwoordigingen van de Oost-Vlaamse gemeenten. Dat betekent dat wij nog een zestal gemeenten moeten motiveren en ik laat de diensten regelmatig telefonisch contact opnemen om ook de enkele gemeenten die op dit ogenblik nog niet mee ingestapt zijn in die studiedagen en in het ontwikkelen van informatica, daarbij te betrekken.

Concreet zijn wij in de eerste plaats gestart met het voorzien van ondersteuning naar de gemeenten bij de opmaak van de plannenregisters. Het nieuw decreet voor ruimtelijke ordening verplicht de gemeenten om een dergelijk plannenregister op te maken en het is duidelijk dat vele gemeenten het daar moeilijk mee hebben. Het is ook zo dat vooral de kleinere gemeenten niet beschikken over een informaticadienst en niet de middelen hebben om zo maar informatici – als ze al beschikbaar zijn op de arbeidsmarkt – in dienst te nemen of te betalen. Dus het is ook nodig om hen daarbij te begeleiden.

Wij hebben ondertussen ook gebruik gemaakt van onze website om de gemeenten te voorzien in een soort extranet. Dat betekent dat als zij inschrijven, bijvoorbeeld in de opmaak van een dergelijk plannenregister, zij ook gegevens en inlichtingen rechtstreeks kunnen afhalen mits een aanmeldingsnaam en het inbrengen van een wachtwoord, dit net zoals wij dat moeten doen om op de website te geraken.

Wij zijn ondertussen ook gestart met de ontwikkeling van de GIS. Op provinciaal vlak schenken wij daar reeds enkele jaren de nodige aandacht aan en brengen wij gegevens aan. Op dit ogenblik hebben wij ook een overeenkomst met verschillende gemeentebesturen - degene voor wie het mogelijk is, althans – om op eigen initiatief hun deel in het GIS in te brengen. Zij die daar wel in geïnteresseerd zijn, maar niet over de mogelijkheden beschikken, gaan wij hier, in het provinciegebouw, helpen om hun plannen als dusdanig in te brengen.

Na het plannenregister zijn wij nu ook gestart met het vergunningenregister. Ook daar moet de gemeente op korte termijn al haar gegevens inbrengen en ook daar gaan wij trachten hen bij te begeleiden.

Enkele dagen terug heeft Arohm de richtlijnen verspreid voor de digitale uitwisseling van de ruimtelijke uitvoeringsplannen en het is ongelooflijk hoeveel telefoontjes er de laatste dagen reeds binnengelopen zijn van gemeenten die vragen om hun daar toch bij te helpen.

Wij zijn ondertussen ook gestart met de installatie van een GIS-stuurgroep. Het overleg met betrekking tot de organisatie en de werking van deze stuurgroep is nu aan de gang.

Wat betreft het ICT hebben talrijke gemeenten nood aan deze ondersteuning en op dit ogenblik overwegen wij om een forum op te richten met de gemeentelijke ICT-verantwoordelijken om hiermee van start te kunnen gaan. Wij moeten daar uiteraard stelselmatig te werk gaan. Wij moeten de gemeenten bijstaan in het uitbouwen van hun website en ze ook bijstaan om de nodige links te kunnen leggen zodat zij gebruik kunnen maken van de provinciale website zodat databanken vanuit de provincie via de gemeentelijke website kunnen ontsloten worden.

Dat zijn zowat de voornaamste zaken waarmee wij bezig zijn op dit ogenblik wat betreft het netwerk als dusdanig. Door het feit dat wij een zeer grote rol spelen in de ondersteuning van de gemeenten, moeten wij ons toch wel eens afvragen of wij niet moeten streven naar een eigen privaat netwerk en waar alle lokale overheden op hun beurt gelinkt worden met het intermediair niveau waar wij op ons beurt de autostrade zouden moeten leggen naar de Vlaamse regering. Ik denk dat dat de manier is waarop wij het welslagen van e-government kunnen verwezenlijken.

Naast Ovinob zijn er ook initiatieven ter ondersteuning van de museumsector in de provincie, maar dat zijn zeer concrete, kleine projecten. Ik denk dat die initiatieven maar een start zijn en dat het nog verder zal moeten uitgebreid worden. Heel dit gebeuren zal moeten bekeken worden in het kader van het kerntakendebat. Wij trachten – alhoewel wij het moeten doen met beperkte middelen en met een beperkt aantal mensen op onze dienst Informatica - zoveel mogelijk tegemoet te komen aan de wensen van de gemeenten.

Dank u.

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb op twee van mijn drie vragen nog geen antwoord gekregen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Pauwels

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb ook nog geen antwoord gekregen op mijn vraag.
Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat betreft de vraag van mijnheer Marginet over het Provinciaal Archiefcentrum, stand van zaken.
Bij deze een overzichtje van wat achter de rug is :

- december 2000 - uitvoering betononderzoek ;
- januari 2001 - uitvoering grondsondering ;
- maart 2001 - voorlopige oplevering asbestverwijdering ;
- juni 2001 - voorlopige oplevering ontmanteling: weghalen meubilair, verwijderen elektriciteit- en verwarmingsleidingen en toestellen ;
- eind juni 2001 - verkrijgen van stedenbouwkundige vergunning voor de bouwkundige werken ;
- augustus 2001 - indiening kandidatuurstelling voor leveren en plaatsen archiefkasten.

Wat is de planning voor de dingen die op ons afkomen ?

De onteigeningsprocedure is opnieuw opgestart. Wij hebben ondertussen het fiat gekregen van de mensen van het Vlaams gewest die daar eerst problemen mee hadden maar ondertussen gezien hebben dat wij eigenlijk gelijk hebben. Zij hebben hun standpunt herzien. Het ontwerp- en aanbestedingsdossier voor de bouwwerken zal waarschijnlijk in de provincieraad van 14 november 2001 komen.

Wat betreft het feit dat vorig jaar 40 000 000 BEF was ingeschreven en nu maar 20 000 000 BEF, het volgende. De 40 000 000 BEF van vorig jaar gaan wij uiteraard gebruiken. Dat is voor de bouwwerken : de ruwbouw en de renovatie van de lift. Die zijn dus niet verloren, die blijven bewaard. Het is dus geen inkrimping.

De 20 000 000 BEF die er nu instaat is voor de rekken – 15 000 000 BEF en voor de lift – 4 000 000 BEF. U was ook nogal ongerust over 4 000 000 BEF onvoorziene werken. Ik hoop dat het maar 4 000 000 BEF is. Ik kan u tientallen voorbeelden geven – en u moet maar eens rondkijken in uw gemeente - van onvoorziene werken. Ik ben in Dendermonde ooit begonnen in één van de vorige legislaturen met 15 000 000 BEF voor een klooster dat men kocht om er een administratief centrum van te maken. Men is geëindigd met 300 000 000 BEF. Dus het bedrag van 4 000 000 BEF is vrij klein en, geloof mij vrij, dat dit met de ervaring die ik hier heb kunnen opdoen geen abnormaal groot bedrag is.

Voor de rest kan ik u nog meedelen dat er 140 werkdagen worden voorzien en dat wij dus eind 2002 hopen klaar te zijn met dat archief.

Wat de energiekosten betreft denkt u waarschijnlijk aan de korte periode van vorig jaar waarin de OPEC minder olie is gaan oppompen en waardoor de olieprijsen nogal fors stegen. De diensten zeggen mij dat de prijzen als dusdanig niet noemenswaardig verschillend zijn dit jaar.

Hoe komt dat ?

Dat komt doordat wij voor het grootste percentage – en dat zit in ons duurzaamheidsprogramma – met gas proberen te branden. Wij proberen dat zelfs naar 100 % op te drijven. Bovendien, verkijk u niet op dat stukje olie dat daarin zit, want als wij morgen moeilijkheden krijgen in Afghanistan vrees ik dat de olieprijsen wel eens een stuk hoger zouden kunnen zijn dan ze vorig jaar geweest zijn en zal de voorziening niet abnormaal groot zijn.

Ik denk dat daarmee op de vraag van mijnheer Marginet is geantwoord.

Het antwoord op de vraag van mijnheer Pauwels is nogal technisch, maar ik vat het samen.

Wat de kosten betreft – schoonmaak, herstellingen, elektriciteit, water, verzekeringen, taksen, personeel, onderhoudspersoneel, kosten boekhouding, syndicus, administratieve kosten, enz. - komen wij op ongeveer 2 500 000 BEF op jaarbasis. Als u 250 plaatsen hebt, zal dat ongeveer 10 000 BEF zijn op jaarbasis en dat zal in Gent wel de prijs van een garage zijn, neem ik aan.

Misschien is de complexiteit van die parking reden van de onreden van mijnheer Lootens. Het is namelijk zo dat men daar met een abonnement 24 uur op 24 uur en zeven dagen op zeven binnen kan. U moet alleen de toegang vinden. Dat is waarschijnlijk het probleem. Er is een klein deurtje in het Zuid langs waar men met dat abonnement binnen kan en altijd buiten kan rijden.

Misschien heeft de collega gelijk wat het oplossen van de verkeersproblematiek van Gent betreft, maar dat is niet de bedoeling van die parking. De bedoeling van die parking is om ons personeel de mogelijkheid te geven daar de wagen kwijt te geraken en het is natuurlijk leuk meegenomen voor de mensen die in het Gentse wonen om in het weekend en 's avonds daar ook gebruik van te maken. Maar laat ons zeggen dat dit een bijkomende dienst is. Men zegt mij zelfs dat men met de kaarten die door de diensten worden uitgedeeld ook altijd toegang heeft tot de parking.

Wat de problemen betreft die u aanhaalde, weet ik – en de diensten zijn hiervan verwittigd geweest – dat er een week geweest is van zware problemen. Dat heeft een drietal dagen geduurd. Men heeft nieuwe kaarten ingevoerd en de automaten moeten wisselen. Op dat ogenblik zijn er daar inderdaad zware problemen geweest die nogal wat terechte emoties hebben losgemaakt. Ik heb mij laten zeggen dat men daar soms tot een uur lang in die parking heeft gestaan.

Hoe komt dat ? De ene was om zijn kaart geweest en de andere niet, met als resultaat dat er om de haverklap iemand in die file stond met een kaart waarmee men niet buiten geraakte. Dat is de reden van die problemen. Maar als ik het goed voor heb, is die datum die u vernoemde gesitueerd in de periode dat die moeilijkheden waren aangekondigd en men wist dat hier binnen het huis.

Voor de rest denk ik dat het vrij goed loopt en ik zal u, om de raad niet nodeloos te vervelen, een uitgebreid antwoord ter beschikking stellen, met alle mogelijkheden die erin zitten en met alle mogelijke diensten die hebben afgesproken met de maatschappij die instaat voor de parking.

Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb inderdaad niet gesproken over onze problematiek. Wij hebben een kaart, dus wij moeten daarvoor niet betalen en als wij een keer niet binnen kunnen omdat onze plaatsen ingenomen zijn, mogen we een ticket nemen.

Maar, toen de parking bij het Urbis plots gebouwd werd - want het was in eerste instantie niet voorzien - was het net of het provinciebestuur het deed om Gent te helpen bij de parkeerproblematiek die prangender en prangender werd. Daar speelt deze parking - niet het provinciebestuur, dat weet ik ook wel, maar het is een concessie - geen grote rol.

Men kan misschien als een dief in de nacht binnenbreken met een kaartje, maar de gewone mens weet niet dat die parking open is. Als hij ziet staan dat de parking sluit om 20 00 uur rijdt hij die parking weer uit. Dat bedoel ik. Het is geen parking voor de Gentenaars, maar voor de mensen die naar Gent komen, naar de grote fora, en er niet binnen en buiten geraken. Ga vanavond eens kijken in die parking. Om 20 00 uur kan men daar een voetbalmatch spelen en dat komt omdat de mensen weten dat ze er niet kunnen blijven staan.

Dat zou op de politieke agenda moeten komen, zeker op die van de stad Gent. Die parking is te belangrijk en wordt veel te weinig gebruikt buiten de administraties van het Administratief Centrum van de stad Gent en het PAC.

Dank u.

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik neem akte van de mededeling van de eerste gedeputeerde dat er in de toekomst maar één lokaal voorzien is voor het publiek voor de uitgaven van de provincie, maar tot op heden waren wij als provincieraadsleden daar niet van op de hoogte gebracht.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Nog heel even in verband met de parkeerproblematiek De voorzitter zal zich nog wel herinneren dat wij na afloop van een 7e commissie, toen wij her en der golfterreinen zijn gaan bekijken, heel wat problemen gehad hebben om niet alleen in de parking te geraken, maar bijna nog meer om er uit te geraken, dit ondanks het kaartje. Het is zelfs dankzij de voorzitter dat we nog thuis geraakt zijn. Misschien dat hij beter het verhaal kan doen dan wie ook hier aanwezig.
Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik stel voor dat wij aan de provincieraadsleden eens een vorming geven over hoe we in en uit die parking kunnen geraken.

Milieu, natuur en ruimtelijke ordening

WEGVERKEER

P. 113 : MARKEREN VAN DE WEGVERHARDING OP DE PROVINCIEWEGEN : VRAAG NAAR EEN MAXIMALE INSPANNING VANWEGE DE PROVINCIE M.B.T. HET FIETSVRKEER LANGS DE PROVINCIALE BAAN

De heer Lockefer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Een tijdje geleden werd de provinciale baan tussen Sint-Niklaas en Nieuwkerken van een nieuwe deklaag voorzien, althans wat het rijvak voor auto's betreft. Het resultaat mocht er wezen : keurig, een staaltje van vakmanskunst. De automobilist wist niet wat hem overkwam. Pure luxe. Collega Peter Hertog had het zelfs over de Fifth Avenue, een niet mis te verstane uitdrukking. Alleen, de zwakke weggebruiker, met name de fietser, bleef in de kou staan.
Echter niet voor lang. Het oude versleten fietspad werd met een rode slemlaag overdekt zodat het fietsen op zich aangener werd. Alleen, de onveiligheid, zeker het onveiligheidsgevoel, nam toe. Ik verklaar mij nader : de beschermende kasseistrook tussen het fietspad en de vroegere betonbaan werd eveneens overlaagd. Minder veilig vermits de vroegere kasseistrook wel degelijk een effect had op automobilisten. Uitzonderlijk werd deze bereden.
Vele, vooral jonge fietsers die dagelijks van en naar school rijden - meestal in groep - zijn geneigd om dat stukje kassei dat met een slemlaag bedekt is als fietspadgedeelte te gebruiken. Alhoewel begrijpelijk, maar niet goed te keuren, zorgt dit voor een gevaarlijke situatie. Voor de fietser, maar ook voor de automobilist. Een volle witte lijn in reliëfprofiel zou hier wel op zijn plaats zijn.

Maar er is meer, Collega's.
In wezen is gans het fietstraject langs de baan Sint-Niklaas-Kieldrecht dringend aan renovatie toe. Vooral het gedeelte tussen Nieuwkerken en Vrasene heeft een opknappbeurt nodig. Als ik het heb over "renovatie" dan bedoel ik daar ook het onderhoud mee zodanig dat fietsen ook bij slecht weer mogelijk blijft. Meermaals stel ik vast dat tijdens een regenperiode of erna het fietspad gewoon onder water staat en op sommige plaatsen overgaat in een modderig gedoe vermits de afwatering naar aanpalende sloten het laat afweten bij gebrek aan onderhoud.

Fietsgericht stel ik voor om :

1. gezien de onveilige situatie, het autovak tussen Sint-Niklaas en Nieuwkerken van een volle witte lijn in reliëfprofiel te voorzien. Een dergelijke ingreep heeft op vele plaatsen in Vlaanderen zijn nut al bewezen ;

2. het volledige fietstraject tussen Sint-Niklaas en Kieldrecht aan een grondig onderzoek te laten onderwerpen ten einde daar waar nodig over te gaan tot de nodige renovatie, al is het maar het aanbrengen van een slemlaag ;
3. bij het eventueel verder aanbrengen van een slemlaag op de autobaan de kasseistrook langs het fietspad vrij van asfalt te houden ;
4. het fietspad regelmatig te reinigen. Ik denk dat dit geen probleem kan zijn. Dit moet begrotings-technisch en contractueel wel mogelijk zijn.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik meen te mogen stellen dat anno 2001 de fietsers recht hebben op een maximale veiligheid, maar ook moeten kunnen genieten van een degelijk wegcomfort. Ze zullen er ons als provinciaal beleid dankbaar voor zijn.

Dank u.

P. 117 : BUITENGEWONE VERBETERINGS- EN HERSTELLINGSWERKEN AAN PROVINCIEWEGEN : VRAAG OF ER VOOR DE PROVINCIEWEG GENT-ZELE (GRONDGEBIED GENT) IETS VOORZIEN WORDT IN HET KREDIET "SNELHEIDSREMMENDE MAATREGELEN - PROVINCIEWEGEN"

De heer Pauwels

In het artikel over buitengewone verbeterings- en herstellingswerken heb ik kunnen vaststellen dat voor de provincieweg Gent-Zele op het grondgebied Destelbergen een krediet werd voorzien van 446.209 EUR (circa 18 000 000 BEF) voor het aanleggen van een rotonde ter bevordering van de verkeersveiligheid. Gezien de verkeersonveiligheid op de Dendermondsesteenweg op het grondgebied Gent (het stuk tussen Gent Dampoort en het winkelcentrum) - en ongetwijfeld zullen vele Gentenaars en niet-Gentenaars die hebben kunnen vaststellen - vroeg ik mij af of er voor de kilometers op het grondgebied Gent iets wordt voorzien binnen de kredieten voor snelheidsremmende maatregelen voor provinciale wegen.

Dank u.

P. 119-125 : BEPLANTINGEN EN HERBEPLANTINGEN LANGS PROVINCIEWEGEN EN BUITENGEWONE BEPLANTINGEN EN HERBEPLANTINGEN LANGS PROVINCIALE KANALEN : VRAAG NAAR MEER KWALITEITZORG EN NAZORG BIJ MOGELIJKE PROVINCIALE INBRENG

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Het Vlaamse landschap zou ik een beetje kunnen omschrijven als zijnde de achtertuin van ons allemaal. Wij wonen allemaal ergens en de meesten van ons staan in onmiddellijk contact met een of ander kleinschalig of grootschalig landschap. Een aangenaam landschap gaat ons eigenlijk allemaal aan. We wonen er, we werken er, we ontspannen er ons. Het bepaalt voor een stuk het aangenaamheidsgevoel binnen ons dagdagelijkse leven. En het siert uiteraard elk beleidsniveau dat daar iets wil aan doen, want vanzelf komt het er uiteraard niet.

Zowel gemeente, provincie als Vlaams gewest doen naar mijn mening al het mogelijke om dat landschap een beetje te renoveren. En vooral de provincie. Ik vind het dan ook spijtig dat een aantal van deze initiatieven gewoon magere resultaten hebben. Zéér mager en ik wil in dit verband een aantal projecten in mijn streek bekijken.

1. De weg Sint-Niklaas-Hulst

Over dit project heb ik het al eens gehad. In 1995 stelde men op deze weg een eikensterfte vast en werden een aantal nieuwe eiken - ongeveer 100 - aangeplant. In 1997 kenden we een heraanplanting. In 1999 bleek deze tweede aanplanting weer niet aan te slaan, terwijl evenveel gewone inlandse eiken op Nederlands grondgebied dat wel deden. De aannemer is dan overgegaan tot het aanplanten van gewone esdoorn. Ik raad u aan om de kakofonie te gaan bekijken van inlandse eik en gewone esdoorn langs die baan, zo door elkaar. Het lijkt nergens op. Het is gewoon bedroevend.

DEBATTEN

2. De weg Sint-Niklaas-Kieldrecht

Bij de herinrichting van het dorp Verrebroek werden een viertal jaar geleden twee groene inrijpoorten geplaatst. De herinrichting van het dorp is op een prima manier gebeurd. Het feit dat de weg is kapotgereden door vrachtwagens, daar kunnen wij uiteraard weinig aan doen, maar ik stel vast dat na het plantseizoen de helft van deze planten kapotging. Vier jaar nadien zijn ze nog steeds niet herplant. Van die inrijpoorten schiet eigenlijk weinig over.

3. Mijn eigen dorp Vrasene

Het is de derde maal op rij dat ik hierover tussenkom, maar ik kan het niet verloochenen, ik woon er uiteraard. Zowel bij de inkom noord als zuid heeft men een totaal verkeerde boomsoort aangeplant, de suikerdoorn. En men blijft volharden in de boosheid, want na twee-, driemaal te zijn herplant, zijn ze weer allemaal kapot. Ik heb contact opgenomen met de gemeenten omdat men bij de provincie zei dat er een contract was met de gemeente Beveren die voor de aanplanting en de verzorging instaat. Ik was aangenaam verrast bij navraag te moeten horen dat ze in de gemeente Beveren bij de dienst Groen nergens van weten.

Ik kreeg van hen trouwens een totaal ander antwoord. Het diensthoofd daar vroeg zich af waarom men eigenlijk altijd maar blijft sproeien langs die provinciale wegen. Volgens hem zit daar het probleem. Enerzijds doen we aanplantingen en anderzijds sproeien we die aanplantingen kapot. Het is een vicieuze cirkel die de aannemers wel een en ander opbrengt.

Mijnheer de Gedeputeerde, ik doe een laatste oproep naar u. Mijn voorstel voor mijn eigen kleine dorp is : plant of laat planten of maak een nieuw contract met de gemeente Beveren, het is mij om het even, maar plant gewoon inlandse eik, maar dan de echte.

4. De watergang van de Hoge Landen

In 1992, het is van voor mijn tijd, maar ik zat wel in het bestuur van ABLLO (Actiecomité tot Beveiliging van het Leefmilieu op de Linkeroever), deden wij een voorstel aan de gemeente Sint-Gillis om langs de watergang van de Hoge Landen een groen lint te maken.

In 1996 lees ik op de agenda van de bestendige deputatie : beplanting van de Hoge Landen in Vrasene. Ik kon mijn geluk niet op. Het ging er dus eindelijk van komen. Volgens het plan heeft men daar 8 673 bosgoed geplant en 200 bomen waarvan es en inlandse eik. Aanvankelijk, en dat wil ik wel zeggen, kwaliteitszorg eerste klas.

Wat stellen we nu vast ? Het blijkt dat de provincie aan het polderbestuur ter plaatse, contractueel denk ik, de opdracht heeft gegeven om de berm, het plateau en de schuine helling te onderhouden. Wat denkt u dat er gebeurt ? De eerste de beste die op een tractor zit met een machine achter zich rijdt op een perfecte manier bijna 2/3 van dat bosgoed mee af. Afgemaaid en opgeruimd is netjes zal hij gedacht hebben. Ik heb contact gehad met de diensten en die beamen het.

Ik vind het zo spijtig dat dit gebeurt met de schaarse middelen die wij hebben. In wezen zou met betrekking tot dit grote groene lint in het landschap een beheersplan moeten worden opgesteld. Een beheersplan waarnaar het polderbestuur zich moet gedragen.

Ooit heeft de gedeputeerde tegen mij eens gezegd de groenen die struikjes uitsteken. Dan moeten we er wel veel uitsteken. Ik begrijp eigenlijk niet goed dat het nog op die manier gebeurt in een tijd waar er zo veel middelen aan besteed worden. Ik zou dus voorstellen om daar werkelijk meer nazorg aan te besteden via een maaibeheersplan dat bepaalt wanneer er gemaaid mag worden. Hoe gemaaid moet worden zou ik er niet bij zeggen, want dat is te betuttelend. En ook de bescherming van de bomen zou een beetje meer zorg mogen hebben.

5. De ruilverkaveling

Sint-Gillis zou de ruilverkaveling nieuwe stijl worden. Ik heb de ruilverkaveling bezocht in Eksaarde en ik moet eerlijk zeggen dat die anders is dan alle andere ruilverkavelingen. Ik geef ze 7 à 8 op tien. Ik woon vlak tegen de Vrasenebeek en ik moet zeggen, Mijnheer de Gedeputeerde, ze is nog niet overstroomd ondanks drie weken regen. We zijn dus op goede weg met Aquafin.

Men heeft volgens een nieuw procédé op een milieu- en natuurvriendelijke wijze de oevers beplant. Ik kan maar een woord gebruiken : een puinhoop. Driekwart van het aangeplante materiaal is gewoon weg. Het is voor de winter nog gezegd. Ik weet niet hoe het in dat plantgat werd gegooid, maar de helft is al gewoon met de wind meegevoegen. Dat kan toch niet meer.

Mijn vraag is gewoon, Mijnheer de Gedeputeerde, om te zorgen voor kwaliteitscontrole en nazorg. Dat is een belangrijke kerntaak. En roep dat polderbestuur eens op het matje en zeg hen eens dat het zo niet verder kan. Hopen geld werden besteed. Tot daar de noodoproep vanuit mijn eigen streek.
Dank u.

De heer Verleyen

Ik heb voor de heer Pauwels geen goed nieuws. Het is zo dat de 18 000 000 BEF die voorzien zijn niet bestemd zijn voor het gedeelte op het grondgebied Gent. Wij zijn ons wel bewust van het feit dat het probleem ook op het grondgebied Gent bestaat.

Om iets dergelijks grondig aan te pakken zijn we verplicht om eerst ondergrondse werken te starten. Dat is een van de drama's natuurlijk. Als je aan goed wegenbeheer wilt doen, moet je eerst de riolering aanpakken en dus vele miljoenen onder de grond steken vooraleer je de bovengrond in orde kunt krijgen. We hebben een werkgroep gevormd samen met de stad Gent, met de Lijn en met al diegenen die instaan voor het transport en het openbaar vervoer op dat traject. Die werkgroep is ondertussen tweemaal bijeengekomen en wij hopen tegen volgend jaar met de concrete voorstellen klaar te zijn. De realisaties zullen er niet zijn voor het jaar 2002. Dat is wat de planning ons leert, daar moeten we dus niet op hopen. Wij werken eraan, maar het resultaat zal voor het volgend jaar zijn, eens de conclusies van die werkgroep op papier staan.

Nu ga ik over tot de vragen van de heer Lockefeer.

De fietspaden

Algemeen kunnen we stellen dat de N451 bijna over de volledige lengte van de weg beschikt over verhoogde fietspaden, ontdubbelde fietspaden ten minste, met uitzondering van het stuk tussen Verrebroek en Kieldrecht. Deze fietspaden zijn overwegend in een cementbetonverharding met een breedte van anderhalve meter, dus vrij veilig dacht ik. Wat is daar de laatste jaren aan gedaan ?

- Het vak Nieuwkerken-Waas : verkeersremmende maatregelen en verhoogde fietspaden ter hoogte van de school.
- De doortocht Vrasene : aanleg verkeersremmende maatregelen en verhoogde fietspaden.
- De doortocht Verrebroek : aanleg verkeersremmende maatregelen en verhoogde fietspaden.
- Begin Kieldrecht : aanleg verkeersremmende maatregelen en verhoogde fietspaden.

Ik denk dat wij heel wat stukken hebben verbeterd en veiliger gemaakt door het aanleggen van die verhoogde fietspaden, gecombineerd met de verkeersremmende maatregelen.

In de doortochten van Sint-Niklaas, Nieuwkerken-Waas, deels Vrasene en Kieldrecht gebeurt het verkeer gemengd. Hier spreken de specialisten elkaar tegen. Gelet op de verschillende functies dringt men erop aan het verkeer te mengen, maar dat brengt uiteraard de zwaksten in die mengelmoes permanent in gevaar. Vandaar dat er in dergelijke situaties niet zoveel te realiseren valt, tenzij het verplichten van de automobilist om er tegen een zeer lage snelheid te rijden.

Volgende projecten liggen klaar om uitgevoerd te worden :

- in de nabije toekomst zal op het ontdubbelde fietspad tussen Sint-Niklaas en Nieuwkerken-Waas een rode slemlaag worden aangebracht. Dit zal het comfort voor de fietser verhogen. Bovendien zal de aanwezigheid van de fietspaden visueel geaccentueerd worden ;
- omgeving markt Kieldrecht. Een aantal projecten zijn ter studie. In het kader van het project van de nieuwe collector Nieuwkerken-Waas moet de rijweg volledig herlegd worden. Momenteel wordt onderzocht in welke mate het fietspad ook kan verbeterd worden. Hiervoor is echter de aanleg van een nieuwe dienstriolering door de stad Sint-Niklaas en de gemeente Beveren noodzakelijk. Momenteel worden immers op dit vak verschillende verzakkingen vastgesteld en de aanliggende weggoten zijn trouwens in een slechte staat. Wij zijn daarvan op de hoogte, maar we wachten daarmee tot de nieuwe dienstriolering geïnstalleerd is.

Ik wil de interpellant erop wijzen dat wij alles bij mekaar wat fietspaden betreft ongeveer een 100 000 000 BEF op jaarbasis investeren en dat er natuurlijk buiten het Waasland nog fietspaden aanwezig zijn.

DEBATTEN

De aanplantingen langs provinciewegen

Ik heb aan de interpellant ook al bij vorige gelegenheden gezegd dat alles daaromtrent gebeurt conform het standaardbestek 250 zoals dat in het vakjargon heet. Dat betekent dat voor de nieuwe aangeplante houtachtige gewassen tijdens de waarborgperiode van drie jaar een jaarlijkse controle wordt uitgevoerd aan het einde van elk groeiseizoen ergens tussen 16 augustus en 30 september. De afgestorven en/of niet in groei gekomen houtachtige gewassen worden dan door de aannemer vervangen.

Die jaarlijkse controle wordt doorgetrokken naar bestaande beplantingen en de beplantingen die beschadigd zijn, worden dan eventueel vervangen. Uit ervaring blijkt dat jaarlijks hoofdzakelijk ten gevolge van beschadigingen heraanplantingen moeten uitgevoerd worden ter waarde van ongeveer 800 000 BEF. Dat bedrag wordt dan voor een stuk gerecupereerd via de verzekering indien wij tenminste de schuldige van de beschadigingen kennen.

De heraanplantingen en nieuwe aanplantingen gebeuren volgens de bepalingen van dat standaardbestek, waarbij de laatste jaren vooral nadruk gelegd wordt op de kwaliteit en de maat van de hoogstammen. Het aantal boomsteunen per hoogstam en het vastbinden van de hoogstammen wordt meegegeven en de bodemverbeteringsmiddelen die in de plantputten worden aangebracht (het zogenaamde boomzand) om de groei van de hoogstammen te verzekeren, is een derde aandachtspunt in dat programma.

Sinds dit jaar wordt ook systematisch overgegaan tot het vergroten van de plantvakken en worden slechts de hoogstammen vervangen indien de plantvakken voldoende groot zijn, dit om het afsterven van nieuwe hoogstammen te voorkomen. Zo kan het dus gebeuren dat ten gevolge van de beschikbare kredieten in een aantal boomperken gedurende een paar seizoenen geen hoogstammen zullen aangeplant worden. Dit werd verleden jaar aan de betrokken gemeenten meegedeeld.

Voor het onderhoud van de bestaande beplantingen - het vervangen van de hoogstammen, het snoeien van de hoogstammen, het scheren van de hagen en het verwijderen van de waterscheuten - wordt jaarlijks een programma opgemaakt. We hebben daar 2 500 000 BEF krediet voor, hetgeen betekent dat we soms keuzes moeten maken en dat het inderdaad niet mogelijk is om het geheel te vervangen. Algemeen kan gesteld worden dat de aanplantingen langsheen de provinciewegen binnen de beschikbare kredieten naar best vermogen worden beheerd.

De bermten langsheen de provinciewegen worden strikt volgens het bermdecreet beheerd. Wij hebben niet te veel kans om te gaan maaien, wij houden ons daar aan.

De onkruidbestrijding op de verharde oppervlakte wordt uitgevoerd in nauw overleg met de diensten van ons Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek. Het gebruik van de aan te wenden producten gebeurt in overleg met hen. Als daar geen deskundigheid aanwezig is dan moet je ze bij mij ook niet zoeken. Ik vertrouw op hetgeen men ons daar vertelt en bomen kapotsproeien Ik heb er niet veel verstand van, maar ik durf thuis ook wel eens iets gebruiken en om een boom kapot te krijgen moet je waarschijnlijk paardenmiddelen gebruiken. Ik zie dus niet zo direct zitten dat sproeien tot gevolg zou hebben dat de bomen die wij aanplanten om zeep zouden worden geholpen.

De waterlopen 2e categorie en de provinciale kanalen.

De beplantingen langs onbevaarbare waterlopen en provinciale kanalen worden in principe slechts aangebracht voor zover er geen conflict bestaat met de mogelijkheid tot het uitvoeren van onderhoudswerken.

Ik denk dat het probleem dat de collega aanhaalt rond de Hoge Landen het gevolg is van een fout die nogal eens gemaakt wordt door degene die de aanplantingen doet : de aanplantingen gebeuren vaak veel te dicht bij het watervlak en men kan er niet meer bij. Dat kan plezant zijn voor de wandelaar die het groen welig ziet tieren tot aan de rand van het water, maar voor degene die moet ruimen is het een probleem.

Het provinciaal reglement zegt dat wij drie meter van de boorden van het water moeten blijven en dat wij het slib kunnen storten tot op vijf meter van de rand van het water. Dit geldt voor de provincie en uiteraard ook voor de Polders en Wateringen. Het kan best zijn dat de aanplantingen eerst gebeurd zijn en dat nadien degene die voor het ruimen van het slib zorgt, beslist heeft dat de afstand tot het water drie meter moet zijn en daarom de beplanting werd weggenomen. Ik weet het niet, maar het zou wel eens dat kunnen zijn. Ik heb er geen andere verklaring voor.

Tenzij de klassieke verklaring : je plant vandaag een boom, je bent weg en meteen daarna doet iemand anders de boom uit en is hij verdwenen. Dat is ook iets waar wij vaak mee geconfronteerd worden, maar we kunnen niet naast elke boom een ambtenaar plaatsen om te voorkomen dat hij gepikt wordt.

Om af te ronden, kan ik u nog meegeven, Voorzitter, dat tijdens en na de aanplantingen controles gebeuren om erop toe te zien dat ze conform het bestek werden uitgevoerd. Er wordt een waarborgperiode van drie jaar gehanteerd waarbij voor bosgoed een sterfte van 5 % en voor hoogstammen zelfs 0 % sterfte wordt toegestaan.

Indien u dus weet hebt van abominabele situaties, situeer ze en dan kunnen we optreden. Maar u kunt van mij en van onze diensten - die voor een stuk de controle doen, zo goed als mogelijk - niet verwachten dat ze overal terzelfdertijd zijn. U weet ook dat dergelijke werken zeer arbeidsintensief zijn. Als u dus als verantwoordelijk raadslid weet hebt van slechte situaties, zou ik willen vragen om die zo vlug mogelijk aan de diensten te signaleren. Ik ben ervan overtuigd dat men de zaak zal controleren en conform de normen die wij contractueel opleggen, proberen de zaak zo vlug mogelijk in orde te maken. Tot daar, Voorzitter.

De heer Lockefeer

Heel kort nog, Mijnheer de Voorzitter,

Ik zeg niet dat er achter elke boom een agent moet staan, maar ik heb die mankementen al meer dan een keer doorgegeven. Mijn concrete vraag is om het polderbestuur op zijn plichten te wijzen en menigeen in deze raad zal wel begrijpen wat ik daarmee bedoel.

Ten tweede, dat van die zes meter klopt, maar geldt niet voor de problematiek die ik hier aanhaal, want links en rechts van de watergang van de Hoge Landen ligt een betonbaan en dan heb je zes meter horizontaal plateau, tafel en dan heb je een schuine talud. Het is onze eigen administratie die de aanplantingen daar heeft uitgetekend zodanig dat het water altijd kan bereikt worden met een kraan langs de andere kant. Men plant nooit én gelijktijdig links en rechts van dit talud. Dus er is een gemakkelijke oplossing tot ruiming.

Ik wil ook nog even stellen dat diegenen die daar alles hebben afgereden, gewoon de soep in het water hebben gepletst. Dat komt er dan ook nog eens bij. Dat geldt ook voor de Beverse Beek, ter hoogte van Hof ter Saksen, ik kan daarover nog veel vertellen.

Ik vraag alleen maar om het polderbestuur op zijn plichten te wijzen, meer niet.

Dank u.

De heer De Cuyper

Ik zou toch de heer Verleyen willen tegenspreken. Hij zegt dat hij nu en dan ook wel iets gebruikt. U bedoelt toch sproeimiddelen, Mijnheer de Gedeputeerde ? Wel, u kan heel gemakkelijk jonge bomen en zelfs bomen van een bepaalde leeftijd, zeker tot een jaar of vijf, met sproeimiddelen doodsproeien. Ik wil daar toch even uw aandacht op vestigen.

De heer Heyndrickx

Ik hoorde net collega Pauwels de baan Gent-Zele bespreken met de rotonde te Destelbergen. Het was me niet duidelijk of de gedeputeerde geantwoord heeft of die rotonde in Destelbergen er in 2002 zal komen.

De heer Verleyen

Ik begin met de heer Heyndrickx. De rotonde in Destelbergen komt er. De bouwvergunning is aangevraagd en het geld is voorzien.

DEBATTEN

Collega De Cuyper, er zullen inderdaad middelen bestaan die sterk genoeg zijn om alles om zeep te helpen. Ik ben mij daarvan bewust. Het moeten zelfs geen grote hoeveelheden zijn, maar je moet het in zijn geheel zien. Het provinciaal laboratorium met zijn dokters-biologen, biotechnici, enz. adviseert ons over wat we mogen gebruiken. Ja, ik gebruik af en toe een sproeimiddel thuis en dat is dan om alles te vernietigen en je mag daarmee op de bruine delen spuiten, niet op de groene. De stammen van jonge bomen zijn bruine delen en daarom kun je dus alles vernietigen. Zoiets zal wel bekend zijn bij de specialisten en dan kan ik ervan uitgaan dat je daar geen schade aanricht.

Rumoer

De heer De Cuyper

Mijnheer de Gedeputeerde, met alle respect voor uw persoon en voor uw ambt, maar wat u nu zegt, is waanzinnig.

De heer Verleyen

In ieder geval zijn dat zaken waarmee je de bomen niet beschadigt. Dat het schade zal meebrengen, enz., best mogelijk, maar de bomen gaan daarvan niet om zeep geholpen worden. Voor de rest, Voorzitter, kan ik alleen maar terugvallen op wat ik gezegd heb.

De Polders en Wateringen op zijn plichten wijzen. De Polders is een democratisch verkozen bestuur dat verondersteld wordt zijn plichten te kennen en als ze aan ons vragen om ons met onze eigen zaken te moeien dan is dat zo.

De heer voorzitter

Collega Van Autreve wou nog een korte vraag stellen.

Rumoer

We luisteren naar collega Van Autreve.

De heer Van Autreve

Ik wou gewoon nog eens iets toevoegen over de sproeistoffen. Er zijn bij mijn weten twee soorten : sproeistoffen die via het blad gaan - en dan mag je inderdaad niet op de groene delen spuiten - en sproeistoffen die via de wortels gaan - en dan mag je ook niet op de boom spuiten. Dus, als er een vermoeden is dat er door sproeien iets fout zou gegaan zijn, dan roep ik de gedeputeerde op om de grond te laten analyseren door onze eigen dienst.

Rumoer

De heer voorzitter

Heren Gedeputeerden, Collega's, we gaan het hoofdstuk Waterbeheersing niet meer aanvangen. Ik zou u in naam van de voorzitter willen uitnodigen op de volgende provincieraad van dinsdag 9 oktober om 14.00 uur met de verderzetting van de besprekingen Waterbeheersing en vervolgens het debat Onderwijs.

Goedenavond en dank u.

EINDE VAN DE ZITTING